

תת"ע 9932/01/14 - אבי חן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 9932-01-14 מדינת ישראל נ' חן
תיק חיצוני: 90210026226

מספר בקשה: 14

בפני	כבוד השופט דן סעדון
מבקש	אבי חן ע"י עו"ד קולקר
נגד	1. מדינת ישראל ע"י עו"ד ליאור קליין
משיבה	

החלטה

1. לפני בקשה לקבוע כי "תעודת הבלון" שהוגשה בתיק זה אינה קבילה משום שהיא מהווה "תעודת חוץ" שאין לקבלה כראיה להוכחת תוכנה במשפט פלילי. לטענת ההגנה, טעם זה לפסילת קבילותה של "תעודת הבלון" נעלם מעיני בתי המשפט שעסקו בעניין, לרבות מעיניו של בית המשפט העליון ברע"פ 3981/11 **נעם שרביט נ' מדינת ישראל** (5.7.12) (להלן: "**פרשת שרביט**"). באותו מקרה נקבע כי "תעודת הבלון" מהווה עדות מפי השמועה הניתנת להכשרה באמצעות החריג של "רשומה מוסדית".

3. התביעה טוענת בתגובה כי היה על ההגנה להעלות את התנגדותה לקבילות הראיה במועד ואין להתיר העלאת התנגדות לקבילות ראיה מראיות התביעה לאחר שפרשת התביעה הסתיימה. עוד נאמר כי הסוגיה של קבילות תעודת הבלון הוכרעה באופן ספציפי ומחייב על ידי בית המשפט העליון בפרשת שרביט בשונה מפסק דינו של בית המשפט המחוזי עליו נסמכת ההגנה (עק"פ 53449-06-14 **אמא"ד נ' דמוני**) המהווה הלכה מנחה שאינה קשורה לעניין תעודת הבלון. נטען, כי בימ"ש זה אינו יושב כערכאת ערעור על פסקי דינו של בית המשפט והעליון וככל שסבור הסנגור כי יש מקום להאיר את עיני בית המשפט העליון בנוגע לקיומו של סעיף 30 לפקודת הראיות, הדרך לעשות זאת היא באמצעות נקיטת הליך מתאים בפני הערכאה המוסמכת.

דין והכרעה

לטעמי דין בקשה זו להידחות בשל שני טעמים מרכזיים:

4. **ראשית**, בית המשפט העליון בפרשת **שרביט** הסדיר במפורש ובאופן ספציפי את סוגיית קבילותה של תעודת הבלון וקבע כי ניתן יהיה להכשיר תעודה זו באמצעות החריג של "רשומה מוסדית". מדובר בהלכה מחייבת המסדירה באופן ספציפי את נושא קבילות תעודת הבלון ולפיכך יש להעדיפה על פני הלכה המנחה שקבע בית המשפט המחוזי

בנוגע למסמך שאינו קשור לתעודת הבלון. הלכה מחייבת זו, כל עוד לא שונתה כדיון, מחייבת גם את בית משפט זה.

5. **שנית**, בספרו של קדמי נערכת הבחנה חשובה לענייננו. המחבר מצטט את פסק דינו של בית המשפט המחוזי בה"פ (חי') 727/93 (שטסל) בו נאמר כי: **"המסמך שעליו מדובר בסעיף 30... אינו אישור על אלו שהן עובדות אלא הכוונה היא למסמך המהווה הוא גופו פעולה משפטית, כגון יפוי כוח (הנזכר במפורש) או הסכם או צוואה, אך אין הכוונה להצהרה על עובדות כתחליף למתן עדות בבית המשפט"** (קדמי, על הראיות חלק שני בע' 665). אמור מעתה, גם אם נקבל את התזה לפיה מסמך שהוא "תעודת חוץ" אינו קביל בהליך פלילי ולא ניתן להכשיר קבילותו באמצעות שום חריג מחריגי הכלל הפוסל עדות מפי השמועה, הרי שלכל היותר מדובר במסמך או חלק ממנו המגלים אך **פעולה משפטית** שבוצעה (כמו מתן יפוי כוח, הסכם או צוואה) ואין חריג זה חל על הצהרת עובדות. עובדות אלה עדיין מהוות עדות מפי השמועה אולם על פי האמור, אין קושי להכשירן כראיה מכוח החריג של רשומה מוסדית. עיון בתעודת הבלון, מעלה כי כלולות בה עובדות כאלה ואחרות ומסמך זה אינו מגלם כל פעולה משפטית שבוצעה. משכך, אין בענייננו תחולה לסייג שנקבע בסעיף 30 לפקודת הראיות. אדגיש, כי אין בהחלטה זו כדי לנקוט עמדה בשאלה אם הוכחו בנסיבות המקרה תנאי קבילותה של תעודת הבלון, או העובדות הכלולות בה, לפי החריג של "רשומה מוסדית".

6. אשר לבקשת ההגנה לחקור את עורך תעודת הבלון, לא מצאתי מקום שלא להתיר חקירה כזו. על כן, בכפוף לכך שההגנה תפקיד בקופת בימ"ש זה סך של 20,000 ₪ להבטחת הוצאות העד, תוך 60 ימים, תדאג התביעה להסדיר הזמנת עורך תעודת הבלון עד לדיון בבית המשפט. אני קובע לתזכורת פנימית, ללא צורך בנוכחות הצדדים, לצורך בדיקת הפקדה כספית על ידי ההגנה ליום 25.6.16.

7. בכפוף לאמור בסעיף 6 להחלטה זו, אני דוחה את הבקשה.

המזכירות תעביר עותק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג ניסן תשע"ו, 01 מאי 2016, בהעדר הצדדים.